

„Soča“

Izhaja vsak petek o polnine in velja s priloga „Primerac“ in „Gospodarški List“ vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto . . . . . gld. 4-40.
pol leta . . . . . 2-20.
četrt leta . . . . . 1-10.

Za tuje dežele toliko več, kolikor je večja poština.

Delavcem in drugim manj premožnim novico naročnikom naročimo znižano, ali se odloži pri upravičeni.

„Primerac“ izhaja vsaki 14 dni ob enem z novimi papiri „Sočnim“ številkom.

„Gospodarški List“ objavlja se pred vsak mesec obsega 16 strani. Kadar je v petek, razisk, sledijo lističe v četrek.

SOČA

(Izdaja za deželo)

Oznanila

in „postanice“ plačujejo se za štiristopno petilvrsto:

8 kr., če se tiskajo 1 krat,
7 . . . . . 2 . . . . .
6 . . . . . 3 . . . . .

Večkrat — po pogodbi. Za večje šreke po prostoru.

Posamične številke dobivajo se v tobakarnah v Nunsnici in v Solški ulici, v Trstu pri Lavrenčiču nasproti vel. vojašnice in pri Pipanu v ulici Ponte della Fabra po 8 kr.

Dopisi pošiljajo naj se uredništvu, naročnina in reklamacije pa upravništvu „Soče“. — Neplačanih pisem uredništvo ne sprejema. — Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo in upravništvo je v Marzinjevi hiši, Via del Mercato št. 12, II.

Občna volilna pravica.

Iz Ljubljane, 24. julija.
Hlav. poroč.

V nedeljo se je osnovalo tukaj delavsko politično društvo. Na osnovalnem shodu je govornik gospod Povšeta v obni volilni pravici. Njegov govor je bil v naravnem jeziku, kar nam, gospod žvepi vođa, knjižniški sloj v Gorici, kako ste hudoobni! Tudi je tudi že poprej, govornik v obni volilni pravici na shodu delavskega društva v Zagorju.

Kot kaže, da je to tisti gospod Povšeta, ki se je na Dunaju pridružil krogu, da prepriča Turke, vsa volilna reforma, da je to tisti, ki je pod turke, kateri so se hudoobni, da in njegovi blagorajni pa tako politične pravice, kakor oni se bodo pod turke, da se je moč zadnja čas tako pravi. „Slov. Narod“ misli, da je gospod Povšeta v delavci „Ljubljani“. To bi ne bilo nič čudnega, ker smo že dokazali, kako nasa konzervativna „stanka“ in v Ljubljani večkrat v drugo politično ozarje na Dunaju. Tako bi se lahko tudi gospod Povšeta izkida delavca te narodno-narodni za obni volilne pravice, predno za vlak popoje čez Sotung.

Tu pa rečemo, da bi se ne spili, ko bi se je to zgodilo, ali morda je tudi, da je ta nek govornik le popojno rečeno. Mi bomo čisto to verjeli, da namreč delavci in ljudje, če bodo na Dunaju drugje glasovali, posebno to pripraviti le postojen razvoj stvari.

Seveda gospoda vođa misli, nekateri niso prav uredi. Mnogi pa nas ne bodo dovolj moč občeno in pa naj občeno in pod turke o volilni pravici, in kar o tem se pa gospod Povšeta ni posebno je ni izrazil. Stvar je sedaj že dospela tako daleč, da razen nekaj veleposrednikov, ki se nikakor ne morejo sprazniti, da bi njih blagorajni, so vsi za obni volilno pravico. Posledno liberalna stanka nikakor ni (stipendi) obni volilni pravici. Res je slaba zrela v svoj volilni načrt le turkistične delavce, ali pri tem se je čutila pred turke in na žvepi veleposrednikov, ali žvepi in pa najprej ne vadi nič dati pred turke, če volja turkistične blagorajni. Leta je le na tem, da volja delavci v vsaki skupini, ne pa z drugimi volili.

Prebranje se je vsi najprej na volilno reformo in je naj drugimi prof. Holtenwart naziv tega čisto dva, katerih duseva oče je pa dr. Schiller. Skoro vsi naravnost naravnost se bomo, ki mi stali obni volilne pravice, ali v vsaki je z raznimi delavci naposled volilna pravica delavcev tako prikrajšana, da zgubi vsak pomen. Kaj pomore delavci, če sme voliti, ako tudi vsi od tega mnogo upanja da bi postali kakega svoga v bog, ali pa če se jim odloži neznatno stevilo poslancev v posebni knjigi, recimo desetino vse zbornice, če pa potem nimajo upanja, da bi se njih številno tako povečalo, da bi uprvali na občevje parlamenta. To je pa jedino mogoče, če se uvede popolna in je edina komerna volilna pravica. Poudariti je, da bodo delavcem že pri jedinkomerni volilni pravici težko dosežati večjih uspehov, ker bogatejši stanovi bodo uprvali na volilne poleg drugih sredstev tudi z denarjem, s čemur delavci ne bodo mogli. Prikrasovati delavcev v volilni pravici pa tudi ni potrebno zaradi tega, češ, oni bi v parlamentu utegnili prevreči kar vse obstoječe. Tega se pač ni bati čemu pač imamo gospodsko zbornico, če ne zaradi tega, da za branje take nenadne preobrate? Vsakdo, ki premišlja, kako bi omejil delavcem volilno pravico, ta ni njih prijatelj.

Iz povedanega je razvidno, da se z reformo o obni volilni pravici ne smemo dati slepiti, ker je vse od tega odvisno, kako se misli urediti volilni red. Zaradi tega pa tudi Povšetovim obljubam ne pripisujemo velikega pomena, ker je previdno zamolčal, kako si on misli urejeno obno volilno reformo, ali tako, da bodo zares v prid delavcem, ali pa tako, da delavci pridobé nekaj navidezne pravice, v resnici si pa skoro vse pravice obdrže tisti, ki kaj imajo pod palcem.

Tegz: pojasnila bi bilo zeleti od gospoda Povšeta.

Volilni shod v Bolcu.

Tisti teden, ko je prišel v svoji družva „Sloga“ pogovor na politične shode po deželi, izrazil je neki naš dopisnik iz Bolca željo, da bi gospoda poslance prisla tekom polnja tječaj poročal o svojem delovanju in sploh o sedanjem političnem položaju v Avstriji z druge strani bi jima pa volilni razvedel svoje potrebe, želje in nazore.

Taj želji sta ustregli gospoda poslanca prav rada in napovedala se sta in zadnji shod v poljni dobi v prijaznem in čednem narodnem Bolcu. Shodi v Sempasnu, v Dornbergu in v Biljah so veljali za Vipavsko dolino; podobne bodo shodi v drugih krajih te rodovine doline. Na to sta gospoda poslance krenila v Ljubljano in odločila vsi Soško dolino; Kanič, (Tolmin letos le mimogredet, Kobarid in Bošče. Pozneje kodaj prideta na vrsto Gerke in Tolmin. V jeseni pa obzreta pristojni se dva shoda za Buda in Kras (zadnji morebiti na Naborčini, da bo tako korist takih shodov kolikor mogoče popolna za celo deželo.

Z Bolcem smo zaključili torej volilne shode v letošnji dobi. To zaključnje je bilo uprav veličastno, za naša poslance vsakozki trkavo. Zal, da v današnji številki ne moremo priložiti vsoga poročila, ker je preobširno. No, ker je ta shod zadnji — in je našta zalj tista sloveča časnikarska doba „kajti kumar“, zato ne bo nič škodlo — vsaj nam ne! — ako to potočilo raztegnemo na dve številki.

V soboto 14. t. m. ob 3. popoldne odpočeli ste dve koriji poslance in nekaj spremljevalcev iz Gorice proti severju. V Kanalu so se ustavili nekaj časa pri Segabu, kjer so jih prišlo pozdraviti razni odlični Kanali. Na poti proti Tolminu je začelo deževati, nebo se je neprijetno zagrnulo z oblaki, ki so grozili s tragnim dežjem. V Tolminu so se ustavili v gostilni znanega rodoljuba gosp. Oskarja Gabrščiča, ki je gostom postregel z izbrano, izborno večerjo, izvrstnim tozatem in se izvrstnejšim rožskom iz kloki svojga lasta g. Andreja Konjediča iz Plavij.

Gospoda poslanca sta se poprej oglašila pri nekaterih tolaških odličnjakih; zaradi pozne ure sta morala svoje posode jako omejit. — K večerji so se zbrali nekateri Tolminci in g. Ljudez Kovarčič od Sv. Lucije. Med živahnimi razgovori in napitnicami priložila se je le prekmahni pohvalna ura, ki je sponjala goste, da je treba iti k počitku, ker ob 6. zjutraj je že določen odhod proti Kobaridu. — Čelo noč je bilo izpod neba in tudi voznja proti Kobaridu je pričela v neprijetnem in precej hladnem dežu.

Ali čim bolj so se vozili bližali Kobaridu, toliko manj je deževalo. Pri Kamnem je dož že ponehal, proti Liskenu pa se je že na več krajih pokazalo krasno modro gorsko nebo in naš sivi otak Krn se je pomosno dvigal v sinje visave.

O dohodu v Kobarid in o shodu smo poročali že zadnjič. Le toliko naj se opomnimo, da vse doše goste je jako iznenadilo ogromno stevilo zastav, ki so plapolale z vseh hiš, kar je dajalo očesu zares veličasten pogled po ulicah tega od nekdanj uzorno narodnega tega.

Na Srpenici je poslance pričakovalo občinsko starišinstvo pred gostilno g. And. Berginca. Pozdravil ju je v imenu starišinstva g. Logar v prav zgovorni besedi in po kratkem pogovoru se je voznja nadaljevala proti Bolcu. V vseh vaseh ob cesti so doše goste pozdravljali topiči, ki so gromovito odmevali v prijaznem hlado ob tik stoječe gorske velikane.

Tudi prihod v Bole so naznanjali topiči nad Dvorom. To je bilo Bolčanom znamenje, da prihajajo gostje iz Gorice, da se jih dostojno pričakovali in pozdravili. Ob vsej česti je bilo polno občinstva, ki je pozdravljalo doše goste. Pri vchodu na trg pred gostilno „pri pošti“ (kjer se je vršilo zborovanje) je stal krasen ogromen slavolok, raz kateri je plapolalo mnogo zastav, nad obokom je pa že od daleč pozdravljaj goste napis: „Dobro došli!“ Tu pri slavoloku se je zbralo občinsko starišinstvo, cestni odbor, olupševalni in pogozdovno društvo, župani, podžupani in sploh volilci iz Bolca in celega okraja. Vsa ta množica je sprejela poslance z viharnimi živjo-klici; gosp. župan Anton Sulin je pozdravil v imenu občinskega

ko pa v imenu cestnega odbora kol njegov načelnik. Po vsestranskem pozdravu so se poslanci in drugi gostje podali k obedu v prvo nadstropje gostilne g. Alojzija Sorča („pri pošti“) ob 3½ je pa pričel shod.

Prostorna dvorana se je napolnila do zadnjega prostorka. Ves okraj je bil odlično zastopan. Vsi župani, podžupani, duhovniki, nečelji in drugi voljavni možje v okraju so bili zbrani v Sorčevi dvorani, da slišijo poročilo svojih poslancev.

Shod je otvoril poslanec dr. Anton Gregorčič. Govoril je blizu dve uri; podamo pa le glavne misli:

„Možje volilci! Slavni shod! Čast ni je pred vsem predstaviti vladnega zastopnika g. komisarja Gurnar-ja in svojega tovarisa v državnem in deželnem zboru g. grofa Alfreda Coroninija. (Shod ga pozdravi z viharnimi živjo-klici.) Ker skupno delujeva in sva v vseh zadevah na političnem polju enih misli, bom govoril ne le v svojem, ampak tudi v njegovem imenu.

Tu v Bolcu sem bil pred kakimi 20 ali 21 leti, ko je imel novo našo vaš rojak, ki se je lani že preselil v boljše življenje. Od takrat nisem bil več tukaj. Ali prigodilo se je, da so tukajšnji prebivalci izvedeli za me in volili me najprej v deželni in potem v državni zbor. Ker sem tedaj že nekaj časa zastopnik tega okraja v deželnem in državnem zboru, čutil sem dolžnost, stopiti pred vas, da razložim, kako sva z gospodom grofom zagovarjala vaše koristi, kakó nameravava delovati zana rej, in da izveva vaše nazore, misli, potrebe in želje.

Tukajšnji svet je res prikupljiv, krasen, zlasti za tuje oko; enako je s prebivalstvom, ki se odlikuje doma in drugod po svoji uljudnosti in lepem vedenju. Ljudstvo išče kruha na tujem, ker ga doma ne dobi dosti; tam prihaja v doliko z raznimi krogi, kjer vidi lepe šege in navade, katere prinaša potem seboj domov.

Tukajšnji svet je sicer krasen za tuje oko, ali ne more dajati dovoljno živeža vsemu prebivalstvu. V prejšnjih časih je sekira prevlečela po tukajšnjih gozdih, ki so izginjali drug za drugim v veliko škodo celotni okraju.

Dandanes je začela vlada skrbeti za varstvo gozdov; napovedala je zlasti vojsko kozam, o čemur se je vršil razgovor že na shodu v Kobaridu. Mnogi zagovarjajo koze, drugi pa so jim tučno nasprotni. Kakor marsikje drugod, bo tudi tu resnica najbrže v sredi. Res škoda je za gozde, katere koze uničujejo, po drugi strani je pa koza za marsikatero družino neizogibno potrebna žival. Postave proti kozam so že stare, ali razne vlade so jih raznovrstno izvrševale. Dandanes je vlada kozam zelo nasprotna. Poljedelski minister je izdal naredbo, po kateri naj se strogo varujejo gozdi. Vse prav in lepó! Ali s tisto naredbo se pa nič ne varuje prebivalstvo, ki ne more živeti le od zraku. — Enake pritožbe prihajajo tudi s Tirolskega in posebno iz Dalmacije. V zadnji deželi je boj proti kozam tako hud, da so jih oblasti začele posilno pobijati. — Ljudstvo iz naših gorskih krajev se je o svojem času obrnilo s prošnjami do deželnega odbora in do vlade, da bi se preganjanje koz omejilo. Deželni odbor je na to priporočil vladi, naj bi prizanesljiveje postopala nasproti kozam in naložila občinam, da bi nekatere nerabljive svetlove prepišile za koze. Enako se godi na Tirolskem, a kar je tam koristno tudi nam ne bo v škodo. — V ta namen sem se oglašil v proračunskem odseku in priporočal, da bi vlada prizanesljivo postopala pri izvrševanju postav, zlasti v tem znislu, da bi se nekaj sveta pustilo za kozjo rejo. Gozdi so sicer lepa reč, ali raje žrtvuimo nekaj gozdov nego da bi ljudstvo poginilo. — Upamo, da vlada boljše uredi svoje postopanje proti kozam v naših hribih.

Veliko opravičenih pritožb iz tega okraja čujemo o slabih in nevarnih cestah. Državna cesta, ki drži že iz starih časov po tej dolini čez Predel, je potrebna mnogih poprav. Vlada je bila izdelala že pred leti, narče, kakó bo popravljala to cesto od Solkana do Predela; veliko je tu-li že storila, ali doslej še vedno najmanj na Bolškem. Na Predelu je ostala poškodovana celó po zad-

tožil, a se mi je obljubilo, da se ta cesta v kratkem popravi.

Skladovna cesta v tem okraju je le ena, namreč iz Bolca do Soče, katero je izdelal cestni odbor z deželno podporo. Dalje imamo v tem okraju en skladoven most, namreč oni pri Čezsoči, ali cesta je še vedno občinska. Čajem, da ta cesta je v jako slabem stanju. Tu je pač treba prositi v prvi vrsti cestni odbor, v drugi pa deželni zbor, ki rad pomaga, kjer in kolikor more.

Govorilo se je tudi o cesti do Trento. Vlada je tej cesti naklonjena in je obljubila tudi veliko podpore; ali pripravana je, da bi cesta kraju malo pomagala. Trentarji imajo malo kaj izvoziti. Potrebno je, iskati novih virov, ki bi dajali blago za izvoz, morebiti kaka obrtna podjetja. Pred časom so imeli v Trenti rudokope, a morali so jih opustiti, ker ni bilo ceste, da bi jo po ceni izvažali. Ali dandanes bi več ne zadoščala niti dobra cesta, ker voznja s konji je predraga.

Pomagano bi bilo tudi na to stran edino v slučaju, ako bi se temu okraju izpolnila že stara želja — predolska železnica. Že večkrat smo bili blizu nje in mislim, da zdaj pa zdaj bo, Zal, da vlada dandanes ni več uneta za to črto, ker so ji nasprotni vojaški krogi, ki imajo v takih zadevah prvo besedo. Ali saj železnice niso le za vojsko, ampak tudi za mir! (Dobro, dobro!) In jako pomagano po tej železnici bi bilo avstrijski trgovini, a ti oziri bi morali biti vendar merodajni nego vojski. Ako vojaki hoté imeti se kako drugo železnico, naj jo zgrade, mi ne bomo nasprotni.

Tudi poslanci na sosednjem Koroškem se posredno potezajo za našo predolsko železnico. Podali so v državnem zboru resolucijo, naj bi vlada do jeseni predložila načrt železnice čez Ture. To resolucijo smo podpisali tudi polanci z Goriškega, ker smo priprani, da ta železnica bi se potem podaljšala čez Predel ali skozi njega po Soški dolini do morja, (Dobro, živio!) Ta predlog koroških poslancev je podpisala skoro polovica državnega zbora.

Na to omeni svojo resolucijo, katero je stavil v drž. zboru o železniški zvezi po Soški dolini do kake točke Rudolfove železnice.

Mi želimo seveda v prvi vrsti predolsko železnico, ker ta bi največ koristila; ako bi nam namesto te dali kako drugo v deželi, ne bomo ji nasprotni. Mi državni poslanci bomo delovali na vsak način na to, da bi se uresničila ta železnica. (Živio!)

Letos se je veliko govorilo in pisalo o načrtu neke nove postave, ki močno omejuje krošnjarstvo; ta postava živo zadeva naš okraj. Tu so revni kraji. Polje je sicer lepo, ali premaloga je, da bi moglo živeti vse prebivalstvo. Tudi travniki morejo rediti komaj toliko živine, da zadošča le domačim potrebam. Ker torej dežela ne more rediti vsega prebivalstva doma, mora si na tujem iskati kruha. Vlada sama je že od nekdanj pripoznavala, da ljudje so prisiljeni hoditi od kraja do kraja in s prodajanjem raznovrstnega blaga služiti kruha sebi in svojim družinam.

Ali krošnjarstvo ima veliko nasprotnikov. To so v prvi vrsti stalni trgovci (Klici: židje!); da varujejo svojo kupčijo pred konkurenco, nasprotujejo krošnjarjem.

Tudi tisti, katere ste imenovali poprej, namreč židje, so nasprotniki postenemu krošnjarstvu. To pa na vse drugačen način. Dokler je bilo krošnjarstvo le v rokah kristijanov, naših poštenih Slovencev, bilo je dobro in nikdo se ni pritoževal. Ali od kar so začeli krošnjariti židje, začelo se je slabo goditi v tem oziru. Židje mnogokrat čudno postopajo; ljudje pa navadno ne gledajo, kdo jih je opeharil, žid ali kristijan, ampak pravijo: „hazitar“ je bil. Tako se radi židov slabo godi tudi kristijanom.

Nemški poslanci: so se že mnogo pritoževali proti židom. Pravili so prav čudne slučajne. Žid pride v hišo in je po svoji navadi strašno nadležen; razkazuje to in ono, če tudi se gospodar brani. Da bi ga konečno odgnal iz hiše, ponudi mu za kako blago veliko nižjo ceno nego jo je žid postavil, misleč, gotovo ne dá blaga po taki ceni. Ali žid zgrabi blago in ga vrže na mizo, gospodar pa debelo gleda blago in žida. Pozneje

Ali ta razlog ne velja, ne more in ne sme veljati. Določilo v §. 59. drž. sol. zak. nikakor nima pomena, kakoršnega mu daje tržaški magistrat in namestništvo. Ta paragraf velja le tedaj, ko se ustanavlja nova sola za neko novo šolsko občino, nikakor pa ne tedaj, ako se mora v *obsegu kake že obstoječe šolske občine skrbeti za pouk pod šolsko dolžnost spadujočih otrok.* Gospoda, to je veličansk razloček, katerega opravičenost mora spoznati vsak juridični otrok.

Tu imamo torej veliko število slovenskih otrok v Trstu, ki po zakonu morajo hoditi v solo. Ali v mejah tržaškega mesta ni takih sol, ki bi mogle sprejeti slovenske otroke in jih učiti v slovenskem jeziku. Zato mora biti tam ustanovljena slovenska sola! *Posiljati otroke čez mestno mejo v okolico, ker do najbližje sole ni 4 km. daleč, to je naravnost nesmisel. Upamo, da tržaški Slovenci bodo znali varovati svoje pravice!*

Tržaška gimnazija je dala letos 20 abiturientov. Vseh osmošolcev je bilo 30, k izpitu jih je prišlo 25, a od teh jih je 5 padlo.

Iz Postojne smo naprošeni za nasledno objavo: Združena odbora „Narodne čitalnice“ in „Sokola“ v Postojni imata skrbeti z oziroma na bližajši se slavnostni dan 5. avgusta t. l. za razreditev društev po gostilnah in na slavnostnem prostoru, da se s tem ogne običajnih pritožbam, in osobito za preskrbitev in določitev znižane vstopnine v sijajno razsvitljene postojnske jame listim društvom, ki se slavnosti udeležiti nameravajo. Ker so se do sedaj pač prijavila skoraj vsa sokolska društva (posebej omenjamo se hrvaškega Sokola iz Zagreba), druga narodna društva, katerih nikjer ne pogrešamo, kjer se gre za protajbo naroda, pa prihod prijaviti odlašajo bolj na zadnje dni, prosimo vsa slavna narodna društva, da blagovolijo svojo udeležbo — ali korporativno ali po deputacijah s približnim številom udeležencev — naznaniti čitalniškemu ali sokolskemu odboru v Postojni vsaj do 25. julija t. l. — Skupna odbora boleta brez zamude po sprejetih naznanilih slavnim društvom pisмено objavila njih razreditev in znižane vstopnine za jame. Omenjamo se, da je poseben vlak iz Celja z jako znižanimi cenami že zagotovljen in da se tudi v Trstu dela na prireditel posebnega vlaka.

Odbor čitalnice in Sokola v Postojni.

Dolednost, kje si! — Iz Ljubljane: „Slovenski Narod“ je malo potipal nekega konservativnega posestnika z Dunajske ceste, ker se je izrekel proti slovenskemu napisu na svoji hiši. „Slovenec“ se je zanj potegnil, in navaja zasluge dotičnega gospoda za narodno stvar, ko so bile hude borbe z nemškutarji. Mi smo se čudili, da se je „Slovenec“ postavil na to stališče, ker je venčar sam pred par leti z vso brezobzirnostjo mahal po možu, ki se je za narod boril, ko so sedajji „Slovenčevi“ uredniki se v sami straji letali in ima gotovo več zaslug za slovenski narod, nego dotični posestnik z dunajske ceste. Zdi se nam, da se pri „Slovencu“ le tedaj poštevajo narodne zasluge, kadar gre za karega ožjega njegovega privrženca.

Iz tužne Benečije: Pred dvema leti je izdihnil v Oborči svojo blago dušo znani beneški rodoljub č. g. Anton Pavša, buditelj beneških Slovencev, zadnjič kapelan v Prosnidu za Breginjem (v Kobariskem Kotu). O njem je prinesla „Soča“ obsirnejši životopis. — Štiri mesece pozneje je umrl pre-

mu stric, tudi Anton Pavša, ki je veliko let kaplanoval v Praprotnem tik avstrijske meje. Na njegovo mesto je prišel zdaj Lah, ki nič ne razume slovensko. Uboge slovenske ovčice, ki so izročene takim dušnim pastirjem! — Dne 5. t. m. je isto rodbino dohitela nova nesreča. Umrl je tretji in zadnji duhovnik iz iste hiše, brat Antonov, č. g. Alojzij Pavša v najlepši starosti. Bolehal je že od mladih let, naposled se ga je lotila susica, ki je uničila njegovo blago življenje. V soboto 7. t. m. so ga svečano pokopali tik brata in strica na oborskem pokopališču.

Pač žalosten slučaj ne le za tužno rodbino, ki je v enem letu zgubila tri duhovnike (dva brata in strica), marveč tudi za vso nesrečno beneško Slovenijo, ki je zgubila v njih tri izvrstne svoje sinove, katerim je blago sreče krepko bilo za našo zapuščeno slovensko Benečijo. Bog potolaži žalostno rodbino in se usmili beneških Slovencev, katerim privlačijo tedajše manj besede božje v celino razumljivem slovenskem jeziku!

„Edinost“ od torška pravi v navedenem članku med drugim tudi tole: „Spoštovani gosp. poslanec dr. Gregorčič nam je na shodi v Kanalu patriotskim in zares rodoljubnim domoljubnim potisom pokazal na pot, po kateri nam je hoditi. Pozval nas je, da se združimo v taboru, v katerega jedrnega sodijo pravi Slovenci, lojalni Avstrijci in verni katoliki. Mi Primorski Slovani se pridružujemo navdušeno Gregorčičevi zastavi, zajedno pa moramo siliti stopje ropake na Kranjskem, da se pridružijo v borbo proti nemškutarški nadutosti.“

Razgled po svetu.

Izjemno stanje v Pragi se baje kmalu odpravi. Tako že h dunajska vlada, dočim bi namestnik Thru n rad se dalje vladal v serci bajonetov.

Mladočehi so si v soboto priborili popol prav sijajno zmago. V pribitarskem okraju se je namreč vršila volitev državnega poslanca, pri kateri je dobil Mladočeh König 219 glasov, Staročeh Černy pa le 18, dasi je vlada delala za zadnjega.

Na Ogerskem se začne katoličani zivahneje gibati. Graf Zichy je dejal nekemu novinarju, da konservativna stranka začne z vso silo delovati na spremembo vladnega sistema. — Vlada je začela strahovito postopati proti Rumunom. Svaka sila do vrhuna!

Iz Bolgarske. Minolo tedenjo se je vršil v Sredcu meeting, kojega se je udeležilo več tisoč ljudi. Zborovalci so zahtevali, da vlada izpusti iz zaporov bivšega ministrskega predsednika Karavelova, katerega je dal kruti Stambulov zapreti radi sokrivičnega umora ministra Belčova. Nad 6000 ljudi se je zbralo na to pred zaporom, da privede viltarne ovacije Karavelovu. Uprav v tem slučaju kaže se vsa krutost značaja Stambulovega, kajti dognano je danes, da je bil ravno Stambulov v jako tesni zvezi z omenjenim umorom. Naročil ga je bil v ta namen, da je mogel potem sumničiti in dati obsediti nekatero svoje nasprotnike, med temi tudi Karavelova.

V Italiji se že kaže učinek izjemnih zakonov proti anarhistom še predno so isti stopili v veljavo. Mnogo poznanih anarhistov je že izginilo iz detičnih mest. Odsli so de-

loma v inozemstvo, deloma pa v druga italijanska mesta, da se tako odtegnejo nadzorstva prefekture. V Milanu je policija zalotila neko zborovanje anarhistov. Med zborovalci je bilo mnogo poznanih anarhistov. Pod varstvom bajonetov odveli so jih v zapor.

Izdajatelj in urednik A. Gabršček.
Tiska „Goriška Tiskarna“ A. Gabršček.

I. Cej gostilničar v Žalovski ulici št. 5 toči naravno brsko vino.

Andrej Jakil, tovarnar usnja v Rupe, ima svojo prodajalnico v Goricah na levem voglu s Korna v Gosposko ulico. Usnje in podplate vsih vrst prodaja po zmeranih cenah. Enako druge potrebščine za čevljarje.

Franc Bensa v ozki ulici št. 8 v Gorici, prodaja vsakovrstno usnje, podplate, kopata, sploh vsa črna in potrebščine za čevljarje. Zagotavlja dobro blago po zmeranih cenah tako se si obiskovalci pripeljejo za obilno usnjo.

Karol Drašček pol. Riva Corno št. 6, v Gorici. Podružnica za razprodajo kloba se nahaja v Semerniški ulici št. 2.

Franjo Jakil tovarna kož v Rupe p. Miren in zaloga usnja v Gorici Baštel št. 9.

Novine Franc, tiskarski mojster, ima svojo delavnico v Ozki ulici (Via Stretta) v Gorici št. 1. Pripotoča se slovenskim tiskalom.

Ivan Drufa na Travniku ima lepo izdelane vsakovrstne usnje, podplate, kopata, sploh vsa črna in potrebščine za čevljarje. Zagotavlja dobro blago po zmeranih cenah tako se si obiskovalci pripeljejo za obilno usnjo.

Anton Koren trgovca v Gosposki ulici, ima svojo prodajalnico v Goricah na levem voglu s Korna v Gosposko ulico. Usnje in podplate vsih vrst prodaja po zmeranih cenah. Enako druge potrebščine za čevljarje.

Ivan Reja klobnar, Mladiči, prodaja vsakovrstno usnje, podplate, kopata, sploh vsa črna in potrebščine za čevljarje. Zagotavlja dobro blago po zmeranih cenah tako se si obiskovalci pripeljejo za obilno usnjo.

Peter Birsa gostilničar pri nekem gostilničarju v Gorici, ima svojo prodajalnico v Goricah na levem voglu s Korna v Gosposko ulico. Usnje in podplate vsih vrst prodaja po zmeranih cenah. Enako druge potrebščine za čevljarje.

Anton Obidč čevljar v Semerniški ulici št. 4, se posveča vsakovrstni usnji in potrebščini za čevljarje. Zagotavlja dobro blago po zmeranih cenah tako se si obiskovalci pripeljejo za obilno usnjo.

Ivan Pečenko izdelatelj vsemu, na desno v Vitis ulici št. 8, prodaja vsakovrstno usnje, podplate, kopata, sploh vsa črna in potrebščine za čevljarje. Zagotavlja dobro blago po zmeranih cenah tako se si obiskovalci pripeljejo za obilno usnjo.

Ivan Kavčič izdelatelj vsemu, na desno v Vitis ulici št. 8, prodaja vsakovrstno usnje, podplate, kopata, sploh vsa črna in potrebščine za čevljarje. Zagotavlja dobro blago po zmeranih cenah tako se si obiskovalci pripeljejo za obilno usnjo.

Ant. Jeretič izdelatelj vsemu, na desno v Vitis ulici št. 8, prodaja vsakovrstno usnje, podplate, kopata, sploh vsa črna in potrebščine za čevljarje. Zagotavlja dobro blago po zmeranih cenah tako se si obiskovalci pripeljejo za obilno usnjo.

Ivan Dekleva izdelatelj vsemu, na desno v Vitis ulici št. 8, prodaja vsakovrstno usnje, podplate, kopata, sploh vsa črna in potrebščine za čevljarje. Zagotavlja dobro blago po zmeranih cenah tako se si obiskovalci pripeljejo za obilno usnjo.

Martin Poveraj izdelatelj vsemu, na desno v Vitis ulici št. 8, prodaja vsakovrstno usnje, podplate, kopata, sploh vsa črna in potrebščine za čevljarje. Zagotavlja dobro blago po zmeranih cenah tako se si obiskovalci pripeljejo za obilno usnjo.

Anton Fon izdelatelj vsemu, na desno v Vitis ulici št. 8, prodaja vsakovrstno usnje, podplate, kopata, sploh vsa črna in potrebščine za čevljarje. Zagotavlja dobro blago po zmeranih cenah tako se si obiskovalci pripeljejo za obilno usnjo.

Martin Poveraj izdelatelj vsemu, na desno v Vitis ulici št. 8, prodaja vsakovrstno usnje, podplate, kopata, sploh vsa črna in potrebščine za čevljarje. Zagotavlja dobro blago po zmeranih cenah tako se si obiskovalci pripeljejo za obilno usnjo.

Spominjajte se o vsaki priliki šolske dece v „Sloginih“ učnih zavodih.